

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exegesis

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

tem absente Thoma discipulis reliquis factam apparitionem hâc vice explicabimus, quæ duas habet partes

I. Occurrit Vespertina præsentatio.

II. Ministerii Ordinatio.

J.J.

EXEGESIS.

Quinque vicibus primo resurrectionis die Christus apparuit, (1.) Mariæ Magdalena, Joh. 20. v. 14. (2.) mulieribus à sepulchro redeuntibus, Mat. 28. v. 9. (3.) duobus discipulis Emaunticis, Luc. 24. v. 15. (4.) Simoni Petro, ibidem v. 34. tandem (5.) decem Apostolis in contubernio quodam absente Thoma congregatis, de qua apparitione agitur in præsentî pericope. Describitur autem tripliciter: quod fuerit

I. *Singularis.* Venit enim sub vesperam cum fores essent clausæ, & hoc ipso ostendit

1. *Auxilii sui opportunitatem.* Manè surrexerat, per integrum tamen diem in suspenso relinquit Apostolos, & vesperi demum apparet. Hic nempe Deus est. Multos diu exercet, nec statim auxilium affert: Sed tandem cum advesperascit & fermè desperatum videtur, exoptatus adest, si vel maximè ob confessionem Evangelii in tenebricosum & obscurum carcerem, à persecutoribus conjiciamur, ut nullus amicis & cognatis ad nos pateat aditus, tamen nullæ fores clausæ, nullæ seræ, nulli parietes poterunt prohibere, quò minus suo solatio & auxilio Christus nobis præsens sit, Ef. 43. v. 2.

Durate igitur vos mei & expectate dum moram fecerit Dominus, veniens veniet & non tardabit, Hab. 2. v. 3. Cogita quod vos etiam tardi esis in poenitendo, & nolite murmurare adversus Deum quando tardus est in succurrendo, sic probatur fides, exercetur patientia, perficitur charitas, accenditur

oratio, & æterna salus promovetur, Rom. 5. v. 4. 8. v. 28. 1. Cor. 4. v. 17.

2. *Virtutis suæ immensitatem.* Calviniani hic nihil singulare agnoscunt & divinum, sed in his verbis descriptionem esse putant temporis vespertini. Oecolampadius per fenestram fortè, vel per camini respiraculum intrasse, Beza fores sponte patuisse, vel parietes factos esse per vios, alii januam per Angelum apertam esse somniant. Nos cum veneranda antiquitate verbis inhæremus, & firmiter credimus, clausis januis Christum ad discipulos ingressum esse. Non enim defuit Christo potentia tum ex virtute Deitatis, secundum quam superabundanter facere potest ultra quàm nos intelligimus, Eph. 3. v. 20. tum etiam ex dote subtilitatis corporis glorificati, 1. Cor. 15. v. 45.

Apparet hinc, nihil Christo esse impossibile, ac penes eum omnium locorum claves custodiri, ingreditur & egreditur, quocumque & undecumque visum fuerit. Monumentum quidem sigillo obfirmatum erat, eodem tamen egreditur, januæ hîc erant clausæ, nihilominus ingreditur. Est enim fortis ille perraptor, qui ubique perrumpere, & auxilio suo nobis adesse potest, Mich. 2. v. 13. Pf. 91. v. 15.

3. *Corporis glorificati nobilitatem.* Quamvis enim Christus eodem corpore resurrexit, quo passionem & mortem sustinuit, non tamen amplius est merè naturale, multò minus animale, & infirmitatibus humanis obnoxium, sed spirituale & glorificatum corpus, quod alterius corporis obstaculo impediri non potest.

Stolidum proinde ac præposterum est carnem Christi γεμενεῖν, ut loquitur Athanasius, quæ non solum glorificata, sed etiam cum ἄλλω personaliter unita, & ad dextram

Patris.

Patris cœlestis exaltata est. Quiesce igitur Calvini soboles ab homine, cujus spiritus in naribus ejus est, quia excelsus reputatus est, Es. 2.v.vlt. Ex hac Christi capitis gloria nostra quoque corpora glorificationem consequentur, cum resurgent in extremo die, Phil. 3. v. 21. manebit tamen corpus τῆτο sed non τοῖστο, erimus ἱσαγγελοι, Matth. 22. v. 30. non angeli, habebimus corpora πνευματικά, non πνεύματα, I. Cor. 15. v. 44.

II. *Ocularis.* Nam ostendit ipsis manus & latus suum id est, cicatrices vulnerum, quas retinuit in hunc finem, ut resurrectionis veritatem eò fortius astrueret, & incredulitatis radices ex corde Apostolorum evelleret. Hæc vulnerum & clavorum stigmata Christus adhuc hodie monstrat anxii conscientii in verbo & Sacramentis. Aspice manus ejus, quibus te notavit, & nunquam oblivisci potest, Es. 49. vers. 16. aspice latus ejus, quod aperuit, ut abscondaris in isto foramine more columbarum, quando vident advolare accipitrem, Cant. 2. v. 14. & immunis eris ab omni tempestatum periculo. Nihil enim tam efficax est ad curanda conscientia vulnera, quam vulnere Christi meditatio sedula, quorum livore sanati sumus, Es. 53. v. 5.

III. *Salutaris,*

1. *Ratione stationis.* Nam in medio discipulorum apparet, inquit Evangelista, nec sine causa, sed ut Sol inter sidera illuminando, ut flos inter lilia decorando, ut Imperator inter milites confortando, ut cor inter membra vivificando, ut Doctor inter discipulos informando. Gaude fidelis anima, Christum in medio habes. Vide modò, ut & tu in medio semper ambules, & virtutem amplectaris, quæ in medio inter duo extrema consistit. Ubi enim duo vel tres con-

gregati sunt in nomine Christi, ibi medium se fore pollicitus est, Matth. 18. v. 20.

2. *Ratione appreciationis.* Nam pacem ipsis affert, quam resurrectione suâ instauravit, unde Princeps pacis dicitur, Es. 9. v. 6. qui id eò venit in mundum, ut pedes nostros dirigeret in vias pacis, Luc. 1. vers. 79. Hæc est pax spiritualis, quam mundus dare non potest, Joh. 14. v. 27. & superat omnem intellectum, Phil. 4. v. 7.

Angit & mordet vos conscientia peccatorum mole gravata & sauciata, Ps. 38. v. 3. 4. 5. pax vobis. Dominus Jesus misertus est vestri, & omnia peccata vestra in profundum maris projecit, Mich. 7. v. 19. Col. 2. v. 13. 14. Cavete igitur, ne pacem hanc turbetis per peccatum, quod dividit inter nos & Deum, Es. 59. v. 2.

3. *Ratione exultationis.* Nam gavisi sunt discipuli viso Domino, inquit Evangelista. Mundi lætitia est impunita nequitia, & instar puncti transit, Job. 20. vers. 5. Proinde in Christo redivivo gaudium nostrum quaeramus, qui dabit nobis petitiones cordis nostri, Ps. 37. v. 4.

De Secundo.

Restat ut videamus etiam *Ministerii Ordinationem*, cujus describitur

I. *Modus*, qui tribus membris absolvitur, nam

1. *Pacem reiterat*, & hoc ipso ostendit, ministerium Ecclesiasticum esse salutare illud medium, per quod homines DEO reconciliantur, & cum ipso in gratiam reddere possunt, unde vocatur διακονία τῆς καταλλαγῆς, 2. Cor. 5. vers. 18. De matrefamiliâ in spiritali domo Dei, quæ est Ecclesia, dicitur in Ps. 68. v. 13. quod dividat spolia, illa scilicet. quæ Christus ex duello cum forti

arma-